

KOMMITTÉN FÖR MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER

INTERNATIONELL ÖVERVAKARE AV
MENTALHÄLSOVÅRD

®

Ett informationshäfte till allmänheten av
Kommittén för Mänskliga Rättigheter.

INLEDNING ÖVERVAKARE AV MENTALHÄLSOVÅRDEN

En expertgrupp i Pennsylvania anförd av Bruce Wiseman, ordförande för KMR i USA (i mitten), presenterar en rapport om psykiatriska övergrepp inom skolvärlden.

Kommittén för Mänskliga Rättigheter (KMR) etablerades 1969 för att undersöka och avslöja psykiatriska kränkningar av mänskliga rättigheter.

Psykiatrisk utövning innebar att patienter behandlades som djur – de skrämdes från vettet, fråntogs sina lagliga rättigheter och förvarades under förnedrande förhållanden. De intagna terroriserades med elchockbehandlingar, vilka ofta gavs som bestraffning. Psykiatriska lobotomier och andra psykokirurgiska ingrepp förstörde människors liv. Starka neuroleptika ("som griper nerven") droger orsakade kroniska skador på hjärna och nervsystem.

Titta bara på vad som hände Hollywoodskådespelerskan Frances Farmer på 1940-talet när hon togs in på ett psykiatriskt sjukhus i delstaten Washington på grund av att hon var upprörd över flera misslyckade relationer och hon var amfetaminberoende efter att ha använt drogen för att kontrollera sin vikt. Hon våldtogs av anställda på kliniken och utsattes för iskalla bad, el- och insulinchocker och slutligen psykokirurgi.

Även om hennes liv var ödelagt levde hon för att berätta sin historia: "Lura aldrig dig själv att tro att terrorn har upphört, ty den dyker upp lika omfattande och ondskefullt idag som den gjorde under Bedlams föraktliga era. Jag måste dock berätta om fasorna så som jag minns dem, i hopp om att någon av mänsklig makt måtte ta intryck och för alltid befria de olycksaliga individer som

fortfarande hålls fängslade i de bakre avdelningarna på sönderfallande institutioner.”

Kommittén för Mänskliga Rättigheter är den kraftkällan.

Inspirerad av den visionäre humanisten L. Ron Hubbard, som identifierade de missförhållanden som är förbundna med psykiatriens handlingar när han sade “Det får inte finnas någon inflytelserik grupp som målmedvetet strävar mot att bryta ner “, är KMR idag den främsta övervakaren av internationell psykiatri. KMR grundades av Scientologi-kyrkan som en oberoende social reformgrupp och tillsammans med Thomas Szasz, professor emeritus i psykiatri. KMR ligger bakom hundratals internationella reformer.

Genom KMR:s insatser har tusentals offer räddats; patienter har återvunnit sina lagenliga och civila rättigheter; lagar om psykisk hälsa runt om i världen har förhindrat den godtyckliga användningen av elchockbehandlingar och psykokirurgi.

Lagar säkerställer nu att våldtäkter som begås inom den psykiatriska vården behandlas i enlighet med brottsbalken i domstolar, och offer för detta har blivit kompenserade för det lidande de utsatts för. För många av psykiatriens offer är KMR deras enda hopp, då det är den enda grupp som är villig att lyssna till och agera på deras rapporter om de orättvisor som de har utsatts för.

KMR fortsätter stolt sin roll som övervakare med mer än 130 lokalavdelningar i mer än 30 länder – antalet fortsätter att öka år efter år – i en världsomspännande kamp för mänsklig värdighet och anständighet. KMRs arbete är mer betydelsefullt än någonsin och kommer att vara slutfört när psykiatri har upphört med sina bedrägliga utövningar och psykiatrikerna och de beräffade institutionerna ställs till ansvar för deras skadliga behandlingar och kränkningar av mänskliga rättigheter.

Med vänlig hälsning,

Jan Eastgate
Ordförande, Internationella Kommittén
för Mänskliga Rättigheter

dem, i hopp om att någon av mänsklighetens krafter måtte ta intryck och för alltid befria de olycksaliga varelser som fortfarande hålls fängslade i de bakre avdelningarna på sönderfallande institutioner.”

– Frances Farmer, skådespelerska, offer för psykiatriska övergrepp på 1940-talet

KAPITEL ETT

KAMPEN FÖR GRUNDLÄGGANDE RÄTTIGHETER

Genom att stämpla människor som psykiskt sjuka och sedan få dem att framstå som en fara för sitt eget och andras liv har psykiatrikerna övertygat regeringar och domstolar om att det bör vara obligatoriskt att beröva sådana individer friheten för den allmänna säkerhetens skull. Överallt där psykiatrikerna har lyckats med den här kampanjen har det resulterat i extrema kränkningar av mänskliga rättigheter.

År 1966 antog FN:s generalförsamling konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter. Artikel 9 lyder: "Envar har rätt till frihet och personlig säkerhet. Ingen må godtyckligt anhållas eller fängslas. Ingen må berövas sin frihet förutom på sådana grunder samt i överensstämmelse med sådana tillvägagångssätt som är fastställda genom lagstiftning."

Det var strax efter det som KMR grundades och på just dessa principer.

KMR har sedan starten genom rättsliga åtgärder – och allmänhetens röst i media – sökt skapa ett tryck mot psykiatrikernas kontinuerliga kränkningar av civila rättigheter och att exponera och klandra de övergrepp som skett.

Det har således varit en av dess viktigaste uppgifter att skydda individer från psykiatrins godtyckliga lagar för omhändertagande. Den ungerskefödde flyktingen Victor Gyory tvångsintogs 1969 på en inrättning i Pennsylvania, han kläddes av naken, hölls tvångsisolerad och tvingades att genomgå elchockbehandlingar. Man förvägrade honom rätten att få ett juridiskt ombud. Med hjälp av dr Szasz, även han född i Ungern, fann man ut att Gyory hade givits diagnosen "schizofren med paranoida tendenser" helt enkelt för att han inte kunde prata engelska. KMR genomdrev att Gyory kunde skrivas ut. Utan KMRs hjälp hade Gyorys intagning kunna bli en livstidsdom. På psykiatriska institutioner dör oräkneliga patienter i alla åldrar som en följd av de brutala tvångsåtgärder som kallas terapi. KMR samarbetar med åklagare och lagstiftare för att exponera denna kriminalitet och för att förvissa sig om att skydd upprättas för patienterna från de övergrepp som har blivit "normal" utövning. Genom KMR:s strävanden har man åstadkommit lagar och garantier som skydd mot godtycklig psykiatrisk inspärning och användning av våldsamma tvångsåtgärder.

Genom KMR:s arbete har man åstadkommit lagar och föreskrifter som skyddar mot godtycklig psykiatrisk inspärning och användning av brutala tvångsåtgärder.

■ 1980-talet: Lagstiftning i Australien gav människor rätt till juridiskt ombud på statens bekostnad vid intagningsförfaranden, och rätten att överklaga eventuella beslut. Människor kan inte heller längre bli intagna på grund av sina religiösa, kulturella eller politiska övertygelser eller utövningar.

■ 1993: I Texas gjorde man tvångsintagning som görs på felaktiga grunder straffbart med upp till två års fängelsestraff som följd för den ansvarige psykiatrikern. I Danmark hjälpte KMR till med att frige patienter som felaktigt blivit tvångsintagna, vilket omfattade att de hade legat bundna i sina sängar.

■ 1990-talet: KMR:s undersökningar av psykiatriska rovlystna och profithungriga utövningar ledde till slut till att en av USA:s privata psykiatriska sjukhuskedjor ålades att betala 740 miljoner dollar i böter.

År 2000 gick en annan privat psykiatrisk kedja med på att betala regeringen 7 miljoner dollar i förlikning för anklagelser om överdebitering av den statliga försäkringen.

Lagar antogs sedan som gjorde det olagligt att använda "premiejägare" inom mentalhälsovården.

■ 1999: KMR bidrog till upptäckten och avslöjandet av den förfärliga sanningen att så många som 150 dödsfall inträffar på grund av tvångsbehandling varje år enbart i USA; av dessa är nästan 10 procent barn, vissa bara sex år gamla.

Federala bestämmelser som förbjuder användningen av kraftigt sinnesförändrande droger och tvångsmetoder som disciplinära åtgärder mot patienter godkändes under detta år.

Federalt godkändes implementeringen av ett "nationellt rapportsystem" och att statlig finansiering ska stoppas för de inrättningar som inte lämnar in rapporter i enlighet med detta.

■ 2000 Efter upptäckten att privata psykiatriska sjukhus i Japan höll åldringar tvångsintagna och att man utsatte dem för behandling under tvång, godkändes föreskrifter som förbjuder användningen av tvångsmetoder mot äldre.

■ 2003: KMR samarbetade med andra organisationer i Ryssland för att förhindra godkännandet av en lag som skulle gett psykiatriker rätten att godtyckligt tvångsintaga medborgare, även ungdomar, på psykiatrisk inrättning utan någon som helst juridisk åtgärd.

■ 1990-talet – 2003: KMR har avslöjat hårresande brott och fört kampanjer för att obehagligt genomdriva rättvisa för de inom psykvården som våldtar eller sexuellt utnyttjar sina patienter, men som gömmer sig bakom sina roller som terapeuter för att rättfärdiga sina brott.

Den ryske historiekvaren Anatoli Prokopenko har sagt: "Politiskt förtryck genom psykiatriska åtgärder sker fortfarande i dagens Ryssland." Det är en kränkning som KMR har gjort synlig genom att avslöja och bekämpa tvångsintagning i Ryssland.

KAPITEL TVÅ UPPTÄCKTEN OCH AVSLÖJANDET AV FOLKMORD

rasrenhetsideologi, som tillämpades både av Hitler i nazisternas eutanasiprogram (lett utav psykiatriern Ernst Rüdin, ovan till vänster), och senare för att rättfärdiga riktlinjer för etnisk rensning på Balkan. (Infört av psykiatriern Radovan Karadzic, till höger)

KMR i Tyskland utförde omfattande forskning som entydigt fastslog att Tysklands ledande psykiatriker försåg både Hitler och naziregimen med "vetenskapliga" rättfärdiganden och drivkraften att förstöra "liv som inte var värdigt att leva". Tyska psykiatriker skapade den så kallade T4-gruppen för att utplåna "liv som saknade värde". T4 började använda grupper av mentalpatienter för att testa speciella gasugnar för massavrättningar av människor redan två år före konferensen om den "slutliga lösningen" där beslutet att verkställa Förintelsen fattades. Ernst Rüdin, psykiatriern som hjälpte till och gick i spetsen för utrotningarna

och som var med om att författa steriliseringslagarna proklamerade stolt 1944: "Endast genom vår Führer blev vår 30-åriga dröm att tillämpa rashygien i samhället verklighet."

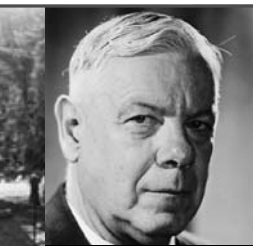
År 1978 upptäcktes att nazi-psykiatrikern Heinrich Gross arbetade på det största mentalsjukhuset i Österrike och att han var verksam som "expert för domstolen". Gross blev tvingad att avgå från sin position när KMR rapporterade om hans inblandning i dödandet av barn under andra världskriget.

SYDAFRIKA

KMRs nationella kontor i Sydafrika upptäckte, när de undersökte arbetsläger under 1970-talet, att samma psykiatriska ideologi som grundlade Förintelsen, hade frambringat apartheid. Hendrick Verwoerd som lärde ut, vad han kallade tillämpad psykologi, var chefsarkitekten bakom apartheid under tiden han var utbildnings- och inrikesminister och mellan 1958 och 1964 landets premiärminister. Verwoerd hade studerat vid tyska universitet under 1920-talet, medan psykiatrin där förfärdigade sina idéer om rasrenhet. Det är inte förvånande att hans idéer om apartheid liknade nazisternas planer för ett ariskt herravälde.

Medlemmar i Scientologi-kyrkan och KMR upptäckte tiotusentals svarta som var inspärrade mot sin vilja i gamla nedlagda gruvsamhällen som gjorts om till psykiatriska läger; människorna de var neddrogade och utsattes för smärtsamma elchocker utan bedövning. De hyrdes ut till företag där de fick arbeta utan ersättning.

WHO undersökte de psykiatriska lägren och gav ut en rapport 1983 som bekräftade vad KMR funnit och rapporterat och fördömde användandet av patienter som gratis arbetskraft med följande uttalande: "Denna situation har ingen

Hendrik Verwoerd

Den förste premiärministern under apartheidregimen i Sydafrika, psykologen Hendrik Verwoerd (till vänster ovan), studerade eugenik på tyska universitet under 1920-talet, vilket banade väg för apartheid. Under apartheidtiden utnyttjades tiotusentals svarta sydafrikaner i psykiatriska slavläger (ovan).

parallell i historien eller nuvarande tillstånd av den psykiatriska vården: den har det dock helt säkert vad gäller slaveri och slavhandel.

År 1997 gav KMR muntligt och skriftligt vittnesmål till den sydafrikanska sanningskommissionen (Truth and Reconciliation Commission) efter apartheidtiden angående brott begångna av både psykiatriker och psykologer under landets mörka tid med segregering. År 2001 upphävde den nya Sydafrikanska regeringen apartheid-erans förbud mot fotografering eller rapportering av övergrepp på psykiatriska institutioner vilka 1976 hade initierats av psykiatriker och dess allierade i regeringen för att stoppa KMR. Psykiatrin kan inte längre skyddas från den externa insyn som är nödvändig.

BALKAN

Den franska KMR-avdelningen bedrev också omfattande undersökningar runt den etniska rensningen i Bosnien och Kosovo KMR rapporterade sina fynd med fullständigt bevismaterial till FNs krigstribunal i Haag och till Europarådet. I september 1999 skrev medlemmar av Europarådet under en resolution som angav psykiatriker som arkitekterna av den etniska rensningen. Resolutionen uppmanade och erbjöd rådsmedlemmarna att "studera materialet som har samlats och sammanställts av den franska avdelningen av Kommitten för Mänskliga Rättigheter".

ITALIENSKA SAMTIDA KONCENTRATIONS-LÄGER

Tillsammans med medlemmar och tjänstemän från det italienska parlamentet undersökte KMR:s italienska avdelning, ledd av läkaren Roberto Cestari, koncentrationslägerliknande förhållanden bland landets psykiatriska sjukhus, vilket resulterade i påbud om att de skulle stängas. Hundratals människor befanns leva som djur. Personalen hade lagt vantarna på statliga bidrag istället för att använda dem till vården av patienterna.

Dessa ansträngningar belönades 1996 då den italienska regeringen gav ut en resolution som beordrade stängningen och försäljningen av 97 psyksjukhus.

Genom detta fick de tidigare negligerade och misshandlade människorna upprättelse – många fick lära sig läsa och skriva och kan nu arbeta och ta hand om sig själva för första gången i sina liv. KMR fick medalj av borgmästaren för sina humanitära insatser.

KAPITEL TRE ATT SKYDDA BARNENS RÄTTIGHETER

Internationellt har KMR:s information och stöd hjälpt föräldrar att skydda sina barn från psykiatris falska diagnoser och skadliga droger.

KMR vittnar inför regeringars undersökningstribunaler världen runt angående psykiatris epidemiliknande metoder att sätta etiketter på, droga ner och experimentera med barn.

På grund av den APA:s (American Psychiatric Association) *Diagnostisk och statistisk handbok för mentala störningar (DSM-IV)* blir normalt beteende hos barn – rastlöshet, att skruva på sig, prata vid sidan av ämnet, förlora leksaker eller pennor, inte avsluta hemläxan, springa omkring överdrivet – godtyckliga etiketterade som mental störning såsom attention deficit hyperactivity disorder (ADHD). Trots den fullständiga avsaknaden av bevis har psykiatrin förklarat att "inlärningsstörning" såsom ADHD faktiskt existerar som resultat av "kemisk obalans" eller något till annat problem med barnets hjärna.

Dr Sydney Walker III, psykiatriker, neurolog och författare till *The Hoax of Hyperactivity*, "Hyperaktivitet är inte en sjukdom. Det är ett lurendrejeri som läkare gör sig skyldiga till och de har ingen idé om vad som verkligen är fel med dessa barn."

Baserat på denna diagnos och andra falska barnpsykiatriska diagnoser tar nu miljoner skolbarn runt om i världen en daglig dos av utskrivna psykiatriska droger, några i samma klass som narkotika, andra så starka att de kan driva unga människor att begå våldshandlingar och självmord. År 1999, avslöjade KMR hur psykiatriska droger och psykologiska program med "dödsundervisning" har fått tonåringarna Eric Harris och Dylan Klebold att döda 12 elever och en lärare på Columbine High School i Colorado, innan de dödade sig själva i den fruktansvärda skottlossningen. I samarbete med Patricia Johnson, medlem i Colorado State Board of Education, godkändes en prejudicerande resolution som uppmanade lärare att använda akademiska lösningar snarare än droger för att bemästra uppförande, uppmärksamhet och inlärningsproblem i klassrummet. Detta satte därefter igång liknande åtgärder i andra stater och länder.

Mellan åren 2000 – 2003, godkände sju stater i USA – Colorado, Connecticut, Illinois, Minnesota, Oregon, Texas och Virginia, lagar som hindrar skolor från att tvinga föräldrar, eller avstänga en elev, om föräldrarna vägrar att ge eleven en psykiatrisk drog. KMR:s informationsskampanj om det ökande antalet barn som blir falskt diagnostiserade med "inlärningsstörning" och sedan drogas ned i Europa ledde till att dokumentation kring detta lämnades in till Europarådets parlamentariska församling, vilka satte igång en undersökning av frågan. Under 2002 rekommenderade en rapport från den parlamentariska församlingen att en "mer noggrann kontroll" ska "utövas angående diagnosen och behandlingen av dessa störningar." Den rekommenderade också att mer forskning ska göras angående alternativa typer av behandling så som exempelvis diet.

KMR har genomfört djupgående forskning på de vålds- och självmordsframkallande effekterna av psykiatriska droger. År 1991 ledde KMR:s arbete till att U.S. Food and Drug Administration (FDA) höll en hearing över de skadliga effekterna av en specifik typ av antidepressiva medel. I Storbritannien 2003 varnade landets medicinska kontrollgrupp läkarna för att skriva ut vissa typer av antidepressiva medel till personer under 18, åberopande de självmordstendenser som drogerna ger. Som en följd av detta varnade även australiensiska, kanadensiska och europeiska instanser för godkännande av droganvändning på barn.

Kommittén rekommenderade att man som ett första omedelbart steg måste placera en otvetydig och tydlig varningstext på alla SSRI-förpackningen, och betona det faktum att drogen kan orsaka självmord.

KMR fortsätter att höja medvetenheten om ämnet eftersom denna varning inte kommer att förändra faktumet att barn dör, dödar andra eller blir missbrukare på grund av dessa, och andra psykiatriska droger. Deras framtid kan bara skyddas när de falska "psykiska störningar" de diagnostiseras med och dessa farliga sinnesförändrande droger stoppas.

KAPITEL FYRA RÄTTEN TILL INFORMERAT SAMTYCKE

KMR har gått i spetsen för att fullständig information lämnas till patienter om de komplikationer som psykiatriska behandlingar kan ge. Elchockbehandling (ECT) orsakar som exempel krampanfall av epilepsi-typ när man skickar mellan 180 till 460 volts elektricitet genom hjärnan. Till skillnad från neurokirurgi som utförs av giltiga skäl, t.ex. avlägsnandet av tumörer, så försöker psykokirurgin att förändra en individs beteende genom att förstöra helt frisk hjärnvävnad. Innan kravet på informerat samtycke genomdrevs av KMR och andra som drev denna kampanj – patientgrupper, människorättsförespråkare och medborgarrepresentanter – kunde ECT och psykokirurgi genomföras godtyckligt utan samtycke från patienten.

Rättigheter erhöles för 95 patienter som tidigare varit intagna på Lake Alice barn- och ungdomspsykiatriska

avdelning i Nya Zeeland, där de hade fått elchocksbehandling på sina ben, armar och könsorgan – ofta utan bedövning.

KMR utsågs att genomföra en utredning, de skadliga metoderna stoppades och "chockavdelningen" stängdes. Sedan år 2001 har 6.5 miljoner dollar betalats ut (5.3 miljoner) i skadestånd till flera av dessa barnoffer.

1976 antogs den första lagen i Kalifornien som skyddar patienter mot påtvingade elchocker och psykokirurgi och den föreskrev informerat samtycke innan någon elchockbehandling eller psykokirurgi kunde genomföras. Den förbjuder desutom användningen av dessa barbariska metoder på barn under tolv år. Lagstiftningen blev en mönsterlag som i huvudsak antogs av lagstiftare i hela USA och i andra delar av världen. 1993 antog Texas den mest restriktiva lagen till dags dato som höjde åldersgränsen för elchockbehandling till 16 år.

Minst 16 psykiatriska inrättningar i Texas slutade därefter att använda elchockbehandling.

Under 1990-talet tilldömdes 500 personer i Norge som utsatts för lobotomi höga skadeståndersättningar på grund av det lidande de hade åsamkats av den här brutala metoden. I Italien, elchockbehandlingens födelseort, reagerade Piemont-regionens parlament på KMR:s information genom att 1999 enhälligt rösta för ett förbud mot elchockbehandling av barn, äldre och gravida.

I Sydney, Australien, blev mer än 1100 människor ursatta för "sömnterapi" (DST: Deep sleep treatment) på Chelmsford, ett psykiatriskt privatsjukhus, mellan 1963 och 1979. DST höll patienter i ett drogat komatöstiskt tillstånd i två till tre veckor åt gången under vilka personen misshandlades dagligen med elchocker. 48 människor dog. Användningen av DST förbjöds och flera hundra av Chelmsfords offer blev kompenserade för skadorna som åsamkats dem.

Innan KMR fanns kunde patienter godtyckligt bli exponerade för elchocker och psykokirurgi utan att ha givit sitt samtycke. Idag finns mer än 100 lagar som skyddar människor för dessa och andra skadliga metoder.

KAPITEL FEM ATT UPPNÅ MENTAL HÄLSA

KMR har länge förespråkat kompetenta, icke-psykiatriska, medicinska undersökningar av personer med påstådda mentala problem. Odiagnostiserade och obehandlade fysiska åkommor kan manifesteras som "psykiatriska" symtom. Under 1982 förde KMR en kampanj för senatens lagförslag 929 i Kalifornien, som resulterade i ett pilotprojekt för att ombesörja medicinska undersökningar av människor i allmänna psykiatriska sjukhus. KMR var representerat i den rådgivande kommittén som utsågs för att se över projektet.

Charles B. Inlander, president för The People's medical society, skrev i *Medicine on Trial*, "Människor med verkliga eller förmodade psykiatriska beteendestörningar blir feldiagnostiserade och skadade i förvånande hög grad. Många av dem har inte psykiska problem utan visar typiska symtom som kan likna mentala tillstånd, och så blir de feldiagnostiserade, sätts på droger, läggs in på institutioner och skickas till ett ställe från vilket de kanske aldrig återvänder..."

Genom stor spridning av KMR:s publikationer (böcker, nyhetsbrev, häften och flygblad) och deras hemsida på internet blir fler och fler patienter, familjer, experter, lagskrivare och ett otal andra bekymrade medborgare informerade i sanningen om psykiatrin och i att något kan och måste göras åt det.

DEKLARATIONEN FÖR RÄTTIGHETER INOM MENTALHÄLSOVÅRDEN

År 1969 skrev KMR Deklarationen för rättigheter inom mentalhälsovården. En del av dessa innefattar:

■ Ingen person skall ges psykiatrisk eller psykologisk behandling mot sin vilja.

■ Ingen man, kvinna eller barn får förvägras sin personliga frihet på grund av s.k. mental sjukdom utan rättslig prövning av en lekmannajury och rättsligt biträde.

■ Ingen person får tas in eller kvarhållas på psykiatrisk institution, sjukhus eller inrättning på grund av sin religiösa, politiska eller kulturella övertygelse och utövning.

■ Rätten att få kopior av sina psykiatriska sjukjournaler och att vidta rättsliga åtgärder med hänsyn till alla slag av falska uppgifter i journalerna, vilka kan vara av skada för sitt eget rykte.

■ Rätten att få stämma psykiatriker, deras samslutningar och utbildningsinrättningar, institutionen eller personal för olaga internering, falska redogörelser eller skadlig behandling.

“KMR:s huvuduppgift har varit att åstadkomma reformer inom den psykiatriska vården och att skydda individuella rättigheter enligt FN:s allmänna förklaring om mänskliga rättigheter. KMR har bidragit till många stora reformer... .”

- Eric-Irene Daes, rapportör, i hennes rapport till Förenta Nationerna 1986

Varning: Innan du slutar att ta psykiatriska droger behöver du söka hjälp och råd av en kompetent icke-psykiatrisk läkare

Den här publikationen har möjliggjorts med hjälp av anslag från International Association of Scientologists.

FOTO: 6: Peter Turnley/Corbis.

Through the broad dissemination of CCHR's publications and its internet site, more and more people are becoming educated on the truth about psychiatry, and that something effective can and must be done about it.

DECLARATION OF MENTAL HEALTH RIGHTS

In 1969, CCHR wrote its Declaration of Mental Health Rights. A partial list of these rights states:

■ No person shall be given psychiatric or psychological treatment against his or her will.

■ No person may be denied his or her personal liberty by reason of so-called mental illness, without a fair jury trial by laymen and with proper legal representation.

■ No person shall be admitted to or held in a psychiatric facility because of their religious, political or cultural beliefs and practices.

■ A patient must have the right to have copies of his/her psychiatric hospital records and to take legal action with regard to any false information contained therein which may be damaging to one's reputation.

■ A patient must have the right to sue psychiatrists, their associations and colleges, the institution, or staff, for unlawful detention, false reports, or damaging treatment.

"The main task of CCHR has been to achieve reform in the field of mental health and the preservation of the rights of individuals under the Universal Declaration of Human Rights. CCHR has been responsible for many great reforms."

— Report of Erica-Irene Daes, special rapporteur to the United Nations, 1986

Caution: No one should stop taking any psychiatric drug without the advice and assistance of a competent non-psychiatric medical doctor.

This publication was made possible by a grant from the International Association of Scientologists.

PHOTO CREDITS: 6: Peter Turnley/Corbis.

KOMMITTÉN FÖR MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER

Dr. Ben Ngubane, F.d. minister för konst, kultur, vetenskap och teknologi, Sydafrika:

“Jag gratulerar KMR för att de påvisat den omänskliga behandling som de mentalt sjuka utsätts för och för deras outtröttliga kampanj för att upplysa världen om detta. Som land och regering kommer vi att samarbeta med organisationer som KMR för att försöka skydda alla medborgare från den sortens terror och förtryck som en majoritet av Sydafrikas medborgare fått uppleva under apartheidperioden.”

Thomas Szasz, professor emeritus i psykiatri:

“KMR är värd all vår akting. Det är den enda organisation som för första gången i mänsklighetens historia har organiserat en politiskt, socialt och internationellt betydelsefull rörelse som bekämpar psykastrin. Detta har aldrig hänt tidigare i mänsklighetens historia.”

FÖR YTTERLIGARE INFORMATION:

CCHR International

6616 Sunset Blvd.

Los Angeles, CA, USA 90028

Telephone: (323) 467-4242

(800) 869-2247 • Fax: (323) 467-3720

www.cchr.org e-mail:

humanrights@cchr.org

